

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر تبدیل یک فضای شهری به قلمرو و مقر رفتاری (نمونه موردی: پارک لاله شهر کرمانشاه)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و طراحی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد مهدی مقدسی - دکترای معماری، گروه معماری، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

بهارک بیری ده مجنونی - کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

قلمرو به بخشی از فضاهای شهری اطلاق می گردد که افراد یا گروهی از افراد بصورت منظم و پایدار از آن بهره جسته و در برابر هر گونه ناهنجاری، به سبب احساس تعلق و مالکیتی که نسبت به فضا دارند، دفاع نمایند. هرگونه شخصی سازی و نشانه گذاری محیط یک نوع رفتار قلمروپایی محسوب می شود. در صورتی که قلمروهای عمومی در فضاهای شهری بصورت مشخص و مناسبتی تفکیک نشوند، آشفتگی در محیط رخ خواهد داد، که در نهایت افراد ناگزیر به مقابله با عوامل محیطی شده تا به مرز دلخواه تعامل از دید خود دست یابند. تقویت قلمرو در فضاهای شهری و عمومی باعث ایجاد محیطی می گردد تا کاربران نسبت به آن احساس تعلق و مالکیت کرده و نظارت ایشان بر فضاهای عمومی، به افزایش امنیت و جلوگیری از بروز ناهنجاری های رفتاری و وندالیسم منجر خواهد شد، این امر موجب افزایش تعاملات اجتماعی در محیط شهری که هدف مطلوب طراحی شهری بر پایه رفتارگرایی است نیز منتهی خواهد شد. هدف این تحقیق، بررسی روند تاثیر مقوله قلمرو در فضاها و چگونگی اعمال روش هایی در جهت افزایش حس قلمرو در یکی از انواع فضاهای عمومی و شهری همچون پارک های شهری است که به عنوان فضاهای سبز طبیعی و شبه طبیعی شهری و در قلمرو اکولوژیک شهرها قرار دارند برای طبقه بندی یافته ها، بهترین روش مطالعه حضوری در فضای پارک و استخراج شاخصه های مهم ایجاد حس قلمرو برای استفاده کنندگان در آن می باشد. لذا در این تحقیق از روش تحقیق پیمایشی (مشاهده حضوری، مصاحبه و تهیه پرسش نامه) استفاده گردیده است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که در شهر کرمانشاه، ایجاد حس قلمرو و مالکیت و تحریک رفتار قلمروپایی در شهروندان در فضاهای عمومی به ویژه پارک ها، ضرورتی است که به افزایش کارایی و بهبود امنیت محیط می انجامد همچنین مهمترین عوامل ایجاد رفتار قلمروگرایی در پارک لاله شهر کرمانشاه از دید استفاده کنندگان آن را می توان طراحی مطلوب دید و در معرض دید قرار گرفتن فعالیت ها، روشنایی و نورپرداری مناسب و وجود تنوع کارکردی و تلفیق عملکردی همچون وجود فضای ورزش های جمعی در کنار فضای نشستن، وجود مسیرهای حرکتی متنوع و جذاب با شیب ملایم و تلفیق حرکت و فعالیت با منظر سازی مناسب گیاهی می باشند.

کلمات کلیدی:

فضای شهری، قلمرو، رفتار قلمروپایی، قرارگاه رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/806531>

